

شبیخون فرهنگی با لوازم التحریر وارداتی

علاوه برغلبه طرح‌های غربی، قیمت‌ها نیز به بازار تولیدات داخلی ضربه می‌زند...

علاوه برغلبه طرح‌های غربی، قیمت‌ها نیز به بازار تولیدات داخلی ضربه می‌زند
شبیخون فرهنگی با لوازم التحریر وارداتی

السا و آنا، بن‌تین و نینجا، باب اسفنجی و مینیون و مک کوئین و آلفا شده‌اند یک لشکر و جاجوش کرده‌اند روی کیف‌ها، دفترها، پاک‌کن‌ها، جامدادی‌ها و مدادرنگی‌ها و شده‌اند رقیب پر زور شکرستانی‌ها، شهدای هسته‌ای، یوزپلنگ ایرانی، ماهواره امید، خانواده معمولی، یوسف پیامبر، مختار و بلندقامتان والیبال.

زورآزمایی اینها تقریباً نابرابر است؛ اعضای جبهه اول همیشه و همه جا هستند، چه در بازار بزرگ تهران که مرکز اصلی توزیع لوازم تحریر است، چه در فروشگاه‌های زنجیره‌ای و مغازه‌های کوچک محلی در سراسر کشور، درحالی که نوشت‌افزارهای وطنی با شخصیت‌های ایرانی و اسلامی را باید زیاد گشت تا جُست.

کاراکترهای کارتون‌های هالیوود از بچه‌های ما خوب دل می‌برند و پرنده‌های خشمگین با آن ابروهای مشکی گره کرده با این که سمبل بد اخلاقی‌اند هنوز بر شکرستانی‌های بانمک، جهان پهلوان تختی، ناو جماران، آرش کمانگیر، پوریای ولی و ده‌ها اسطوره و قهرمان ایرانی که برنوشت‌افزارهای ایرانی - اسلامی نقش بسته‌اند، غلبه دارند.

این یعنی ذائقه دانش‌آموزان ما و میل یک جمعیت تقریباً 13 میلیون نفری به سمت نمادهای فرهنگی غیرخودی است، درحالی که یک کودک و نوجوان ایرانی بهتر است سرگرم داشته‌های خودی باشد تا مشغول آنچه مربوط به فرهنگ دیگران است.

خارجی‌های ارزان دست از سرمان بر نمی‌دارند

به خودکاری که الان در دست دارید، به دفتری که رویش می‌نویسید، به تراشی که مدادی را تیز می‌کنید و به مدادرنگی‌هایی که کودکی در نزدیکی‌تان با آنها مشغول نقاشی است بدقت نگاه کنید. به احتمال قریب به یقین اینها همه خارجی‌اند، ساخت کشورهای دور و نزدیک. کشورهایی که بدرستی در فکر افزایش تولید و صادرات محصولات خود هستند و ما به غلط آنقدر از آنها خرید می‌کنیم تا کمر تولیدکننده‌های داخلی‌مان بشکند.

این نه حرف ما که درد دل رئیس اتحادیه فروشندگان نوشت‌افزار تهران نیز هست، موسی فرزانیان که به جام‌جم می‌گوید بجز دفترهای موجود در بازار که 99 درصدش ایرانی است 70 درصد بقیه محصولات خارجی است؛ ساخت مالزی، اندونزی، کره، چین، ژاپن و هند. رئیس انجمن تولیدکنندگان نوشت‌افزار نیز چندی پیش با رسانه‌ها درد دل مشابهی داشت، او می‌گفت تولیدات داخلی قادر است نیاز کشور را پاسخ دهد و حتی مازادش صادر شود اما به علت واردات بی‌رویه، تولیدکنندگان هر سال با ضررهای هنگفتی روبه‌رو می‌شوند.

پشت پرده این داستان اما واردکننده‌هایی هستند که به قیمت سود بیشتر خود، محصولات ارزان و معمولاً بی‌کیفیت را وارد کشور می‌کنند بی‌اعتنا به این که پله‌هایی که برای پولدار شدن از آن بالا می‌روند چیزی بجز اسکلت درحال ریزش تولیدکنندگان نیست. به اینها باید قاچاقچیان نوشت‌افزار را نیز اضافه کرد که گرچه آمار دقیقی از تعدادشان و نیز حجم کالاهایی که وارد کشور می‌کنند دردست نیست، ولی بسیار راحت از دروازه‌های کمرگ می‌گذرند و به تولید ملی ضربه می‌زنند.

این‌چنین است که بازار پر می‌شود از محصولات بی‌کیفیتی که طرح‌های غیروطنی دارد و اینچنین می‌شود که تولیدکننده نوشت‌افزارهای اسلامی - ایرانی پیش محصولات خارجی کم می‌آورد و بناچار فتیله تولید را پایین می‌کشد و آن وقت ما مصرف‌کننده‌ها باید بگردیم تا محصولی ایرانی پیدا کنیم.

گردش مالی میلیاردی و سهم کوچک ما

می‌گویند گردش مالی بازار نوشت‌افزار در ایران سالانه 4000 میلیارد تومان است و نیاز سالانه کشور به انواع دفترتقریباً 150

میلیون جلد. آمارهایی هم از میزان مصرف سال به سال خودکار و مداد در ایران وجود دارد که سعید حسینی، مدیرعامل مجمع نوشتافزار ایرانی - اسلامی تأییدش نمی‌کند و همان دو آمار قبلی را درست‌تر می‌داند. او به جام‌جم می‌گوید در این بازار بزرگ با این گردش مالی چشمگیر، سهم تولیدات ایرانی اندک است و سهم محصولات اسلامی - ایرانی اندک‌تر، چیزی حدود 10 درصد بازار آن هم فقط برای دفترچه. این یعنی بازار پاک‌کن، تراش، کیف، مداد، خودکار و بقیه نوشتافزارها در قرق محصولات خارجی است، آن هم فقط به این علت که به گفته حسینی، زیرساخت‌های لازم برای تولید این محصولات در داخل وجود ندارد و کسی از سرمایه‌گذاری در این بخش حمایت نمی‌کند.

پس عجیب نیست که لوازم تحریر ایرانی در بازار بسیار کمتر از مشابه خارجی‌اش در دسترس است و اصلاً غریب نیست نوشتافزارهای خارجی، رسانه‌های متحرکی برای ترویج فرهنگ غیربومی شده‌اند یا بدتر این که تولیدکننده‌های داخلی نیز برای فروش بیشتر، به همین فرهنگ غیرخودی و نمادهایش متوسل شده‌اند و از خطوط قرمز نیز گهگاه گذشته‌اند مثل نشاندن تصاویر زنان نیمه‌عریان هالیوودی یا سوپرستارهای آمریکایی روی ملزومات تحصیلی دانش‌آموزان ابتدایی که نمونه‌اش در بازار کم نیست.

درمان درد چیست؟

پارسال اگر 500 نفر در تولید لوازم تحریر فعال بودند، امسال به نصف کاهش یافته‌اند و اگر سال پیش کسب و کار بسختی می‌چرخید، امسال کار به قدری سخت شده که عده‌ای ترجیح داده‌اند تولید را بوسیده و کنار بگذارند و دوايي برای جنس‌های مانده در انبارها پیدا کنند. این اطلاعات را مجمع نوشتافزار ایرانی - اسلامی از وضعیت کنونی بازار استخراج کرده است؛ شرایطی که اقدامی فوری را می‌طلبد.

مدیرعامل این مجمع معتقد است برای علاج باید ابتدا تولیدکنندگان داخلی را شناسایی کرد نه مثل حالا که هیچ کس از تعداد واقعی تولیدکنندگان اطلاع ندارد. دوم این که تولیدکننده‌ها را از تولید محصولات غیراخلاقی دورکرد و از طریق انیمیشن و بازی‌های رایانه‌ای شروع به شخصیت‌سازی کرد تا کاراکترهای محبوب، بر لوازم تحریر نقش ببندند و مورد استقبال عمومی قرار بگیرند.

اما به نظرمی رسد برای به تعادل رساندن بازار نابرابر نوشتافزار و پایین آوردن کفه ترازو به نفع ایران باید با حمایت از تولیدکننده داخلی، قیمت‌ها را نیز رقابتی کرد نه مثل امروز که رئیس اتحادیه صنف فروشندگان نوشتافزار تهران می‌گوید دست خریداران بیشتر به سمت لوازم تحریر خارجی می‌رود که ارزان‌تر از مشابه داخلی است.

مریم خباز

جامعه